

n e d e l j s k i

Primorski dnevnik

Poština plačana v gotovini
Abb. postale I grupp

Cena 35 lir

TRST, nedelja 23. oktobra 1960

Leto XVI - Št. 254 (4717)

«Res je, hude čase preživljamo»

Ali je za neodvisnost Alžirja, drugi pa za francosko Alžirijo; to da ne prvo ne drugo ni konstruktivno...»

To so besede generala De Gaulla, ki jih je pred izreke zaskrbiljevem svetovcem v Grenoblu, kjer je prebivalstvo zelo bladno sprejelo njegovo žalost, delavci po tovarnah pa so ga odkrito bojkotirali in s tem protestirali zaradi brezperspektivnosti pri reševanju alžirske vojne. Ian predtem je lahko De Gaulle v bližnjem LaTour du Pin

DESET LET «MATAJURJA»

Dne 3. t. m. je pred desetimi leti začelo izhajati prvo tiskano časilo bencinskih Slovencev, «Matajur», ki je opravilo od tedaj do danes zares pionirske dejo med tistimi Slovenci, ki že od leta 1866 v Italiji na žalost nimajo niti najnovnejših narodnih pravic.

Zato bratskemu časopisu ob tem pomembnem jubileju skreno čestitamo!

PRIMORSKI DNEVNIK

z gremkovo opazil to veliko spremembo v ozračju in v razpoloženju francoske javnosti:

«Res je, hude čase preživljamo: vendar še vedno zaupam v uspeh. Pred dvema letoma, na referendumu o ustavi Francoske republike, je dejansko velika večina Francozov glasovala za De Gaulleja, da se bo potem, ko bo konec imobiliziran prejšnja režima, naslova takšna ali drugačna rešitev na koncu vojne v Severni Afriki. Če so, denimo, Souza ali Salan, Massu ali Lagardier pricakovali, da bo predsednik-general potiskal izhod iz vojne na vojaškem torisu, z zmago, veliko bolj trezni in umerjeni degolovi pa zaupali v državnike sposobnosti novega pogajanja Francije, je nedovoljno, da so dalečino glasov na referendumu in novi ustavi široko, množice Francozov, ker so bile prepričane o sposobnosti in jasnovidnosti človeka, ki je že nekaj, v ne tako daljni preteklosti, obvaroval uglem in čast Francije, in so zato volivci nujno samemu prepustili izbiro poti, nadmašna in takška za ureditev tega smotra. Kratka izjava, preprečen vojaški prevrat in epizoda z namenom stiskov za pogajanja, na tem področju. Edaj je zamenjal imobilizem Pariza, ki je bil tako znachen za režim Cetrtih republike — ko so se vladne menjave in padavji prav zaradi neodločnosti pri reševanju perečih problemov — «neo-imobilizem», v katerem je poleg nespremenjenih problemov ostala nespremenjena se vlada. Nič očudnega torej, tudi potporjenje. Celo vojna socialistične stranke Guy Molet, ki je odigral nedvomno vložno pridruženje v odpravljanju ovira za prihod De Gaulleja na oblast, je sklenil prenehati s konstruktivno opozicijo, in zacetki frontalnega zoper človeka, o katerem je se včeraj pisalo, da je edina osebnost v Franciji, ki je sposobna rešiti alžirski spopad. Francoska kolonialistična desница je kaj kmame zveze z De

Gauliom in se mu veliko bolj srdito postavila po robu, kakor svoj čas predsednikom vlad prejšnjega režima. Če so aktivisti francoskih kolonialističnih organizacij februarja 1956 zavili Guy Moletta s paražniki in klopotci, takrat, ko je prisel kot predsednik vlade v Alžir, da bi razložil program pogajanj za mir, ki ga je predlagala republikanska fronta, so zoper De Gaulla priznali neprimereno pogubnja sredstva »prepričevanja«. Konec januarja letos je bil s precejšnjim trudom zadušen v Alžiriju poskus novega vojaškega pravrtja; toda odpustive in čistke v vojski in administraciji, do katerih je zatem prišlo, še zdaleč niso prizadele udarne sile na sprotnikov mиру v Alžiriju.

Zaradi tega so bili mešljanski pogovori med francoskim in alžirskim pooblaščencem, med Rogerjem Mauriceom in Ahmedom Boumendjelom, ki so bili med 24. in 29. junijem, ne glede na upanje, ki so ga vzbudili tudi zunaj meje obeh dežel — neizogibno obojeni na neuspeh. V novi proceduralni in protokolarni obliki: je bilo alžirski strani vnovič sporočeno to, kar je predsednik vlade Debré že poprej pojasnil kolonom v Alžiriji, razlagajoč De Gaullovo konceptijo o »alžirski Alžiriji« ob Franciji, so tudi podobne negativne razlage, ki jih pozitivnim (vsaj v besedah) uverturam francoskega predsednika dajejo njegovu najboljši sodelavci. Gre namreč za to, da je premier Debré že »začel pogajanja« s »Komitejem za alžirsko Alžirijo«, v katerega je prislo — z dekretnim predsedinstvom vlade — 33 Alžircev, svetovalcev in poslanikov, ki so bili izvoljeni na volitvah pod nadzorstvom francoske vojske, potem ko so se že izrekli za Francijo. Taka »spogajanja« pač ne morejo priznati do miru v Alžiriju, upamo lahko samo, da bodo prispevala k izboljšanju odnosov med vladom v Parizu in tistimi kolonialističnimi vojaškimi francoskimi silami v Alžiriji, katere edine predstavljajo ti »izvoljeni«, Dan miru v Alžiriji se s tem ne bo prav nič približati.

BOŽA RAFAJLOVIČ

zavida vreden in ji je onemogočil delovanje v skoraj vseh bistvenih akcijah in problemih. Brez moći, da bi rešila alžirski problem — ki je pokopal prejšnji režim — se je Peta republika znašla, bolec se dejansko samo na eni strani, v skripcih dozdevnega boja »na dveh frontah«, boja zoper tiste, ki želijo neodvisnost Alžirija, in one, ki hočejo »francosko Alžirijo«. Zagotoviti ne more niti tega, da bi se začel izvajati ambiciozni program njenega predsednika o novi evropski in svetovni vlogi Francije. Vojna v Alžiriju (čeprav ne samo ta vojna) še naprej veže Francijo roke.

Po vsem sodej je predlog začasne alžirske vlade o referendumu pod nadzorstvom Združenih narodov edini izhod iz vojne, ki hkrati vsebuje tudi enega poglavitnih elementov s stalnico oseb med seboj vojskujocih se strani: načelo samoodločbe — iz De Gaullove deklaracije, in poglavitnega jamstva za izvedbo načela — iz deklaracije alžirskoga osvobodilnega gibanja.

S tem, ko je Francija priznala neodvisnost celih vrst svojih afriških posesti, v katerih je bilo nacionalno gibanje za svoboditev še tako rekoč v povojih, je dokazala, da je razumela in realno presodila nezadržnost procesa emancipacije črnega kontinenta. Ravnin svobodna Alžirija bi lahko postala francoski most do tega dela neodvisne Afrike. Podaljševanje vojne lahko poleg velikanskih žrtev, ki sta jih v šestletnem vojskovjanju že utrpeli obe strani, in poleg novih nemavnosti za obči mir na svetu samo postavi nepremisljivo pregrajo med nekdanjo metropolo in mladimi neodvisnimi deželami.

Prejšnji četrtek je bila v Ljubljani posebna slavnost ob peti obletnici izvajanja videmskega sporazuma in ob zaključku IX. zasedanja stalne mešane komisije. Kako pomemben je ta sporazum za obmejno prebivalstvo obeh sosednjih držav nam najbolj zgovorno pove dejstvo, da je od njegovega podpispa do meseca avgusta 1960 v obeh smereh potovao nad 30 milijonov oseb. Na sliki vidimo načelnika obeh delegacij Karla Forteja (desno) in dr. Fenzi (levo), medtem ko podpisuje zapisnik zadnjega zasedanja.



Začasno rešena kriza v Avstriji

Predsednik Schaerf ni sprejel ostavke Raabove vlade in je pozval na nadaljevanje pogajanj o proračunu

Raab je sprejel predsednikov poziv in bo takoj začel nova pogajanja s socialisti - Če ne pride v kratkem do sporazuma, bo kriza postala dokončna in v tem primeru se bo Raab verjetno umaknil iz političnega življenja - Podkancler Pittermann je izjavil, da je potrebno najti sporazum tudi zaradi sedanje razprave o Južni Tirolski v OZN ter da se prepreči negotovost v gospodarstvu

DUNAJ, 22. — Avstrijski predsednik Schaerf ni sprejel ostavke vlade in je pozval kanclerja Raaba, naj nadaljuje pogajanja za proračun za prihodnje leto. Uradni predstavnik je izjavil, da je kancler Raab sprejel predsednikov poziv ter da bo takoj začel nova pogajanja s socialisti za rešitev spora glede proračuna.

Uradno poročilo se glasi:

«Predsednik republike Schaerf je sprejel ob 9 kanclerja Raaba, ki mu je snorocil sklep viade, da odstopi, ker ni uspel priravniti proračuna za leto 1961. Državni poglavar je vzel na znanje to poročilo in je predvsem izjavil, da ne bo sprejel nobenega sklepa glede ponudbe o stavke. Toda zaradi nujnosti predložitve proračuna poslanski zbornici je prosil kanclerja in druge člane vlade, naj nadaljujejo in končajo napore za sestavo proračuna za leto 1961.«

Po današnjem sestanku kanclerja Raaba s predsednikom republike Schaerfom označujejo politični opazovalci na Dunaju takole sezdanji položaj:

1. Predsednik republike ni sprejel ostavke in je zaprosil člane vlade, naj nadaljujejo napore za sestavo proračuna.

2. Sedanja vlada kancler

nja, da je predsednik republike zavrnil ostavko vlade z željo, da vsaj za sedaj prepreči vladno krizo, tudi zaradi tega, da ne spravi zunanjega ministra Kreisbergga v težavni položaj med razpravo o Južni Tirolski v oblasti.

3. Predvideva se, da bodo

med obema strankama vladne koalicije, ljudsko in socialistično, trajali približno en teden.

4. Ce se bosta obe stranki spoznameti, bo sedanja vlada še dalje delovala kakor prej; če pa se ne bo sta mogli spoznameti, bo vladni proračun, bo v pravilu dokončen, tudi zaradi tega, da omogoči spomladitev kadrov v stranki.

5. Izključeno je, da bi v sedanjem trenutku mogle biti nove volitve (kakor je n. pr. zgodilo leta 1953 ob podobni krizi).

6. Ce bo zaradi dokončne

proračuna za prihodnje leto

7. Med temi pogajanjami pa

predstavljata devetdeset odstotkov avstrijskih volivcev. V parlamentu, ki je bil izvoljen maj 1959, je 79 ljudskih poslancev, 78 socialistov, 8 pa liberalcev. Operovalci so mnenja, da bi se v primeru dokončne krize in v primeru sestave nove vlade kancler Raab dokončno umaknil iz političnega življenja. Proti koncu lastnega leta je Raab prepustil predsedstvo ljudske stranke Gorbachu in tedaj so mu že pripisoval namen, da bo začel mesto kanclerja pred koncem leta, da omogoči spomladitev kadrov v stranki.

Med obema strankama vladne koalicije se začela polemika v zvezi s sporom, ki je onemogočil sestavo proračuna. Vodstvo socialistične stranke je objavilo izjavo, v kateri je rečeno, da sporazum o proračunu za prihodnje leto ni bil dosezen, ker je ljudska stranka hotela načoliti za kritike primanjkljajoča nova bremena predvsem revnini ljudem z zvišanjem železniških tarif, cen cigaret in bencina, ne da bi hkrati načolila davke tudi lastnikom velekapitala.

Civilni guverner za Stajersko Kainer, ki je eden najuglednejših predstavn

kov ljudske stranke pa je izjavil: »Socialisti pravijo: Obdavčite bogate, zato da bo država lahko več izdaja. Toda kdo so bogati podjetniki v Avstriji? Samo podprtjavnena podjetja in še nekaj malo drugih. In kaj pomeni davčni pritisk na podjetja? V naši trgovinski balanci bo letos primanjkljajoč dveh milijard šilingov. Milijard deviz pa je bila že porabljeni v prvi polovici leta. Naša podjetja ne morejo konkurrirati na svetovnih trguh s tujimi podjetji, ki imajo večjo moč kapitala. Obremenitev gospodarstva z davnim pritiskom pomeni nadaljnje zmanjšanje konkurenčne sposobnosti. Toda naša blaginja je v veliki meri odvisna od možnosti izvoza. Zvišanje davkov in pretiran obremenitev državnega proračuna pomeni izgubo konjunkture s posledico tisočev brezposelnih.«

Glavni tajnik ljudske stranke Ittham obtožuje socialistike, da nočajo uvesti načela zavarovanja z zvišanjem prispevkov s strani samih tistih, ki bodo od tega

(Nadaljevanje na 8. strani)



V poucenih krogih so mno

Aktualni portreti



FRANK MACFARLANE BURNETT
letašnji Nobelov nagrjenec za medicino in fizijologijo je avstrijskega porekla in je bil s tem visokim priznanjem nagrajen skupno z Angličem Petrom Bryanom Medawarom, Nagrjenec v Melburnu je v letih 1947 do 1951 vsebinsko raziskoval pri Medicinski institutu v Melburnu. Star je 61 let.



PETER BRYAN MEDAWAR
ki je bil prav tako nagrajen z letosnjim Nobelovim nagradom za medicino, je star 45 let. Poročujo, da je Anglež in predava zoologijo in primerno anatomijo na londonskem University College, skupaj s svojim kolegom MacFarlaneom bosta poleg velikega častnega priznanja dobila tudi denarno nagrado v znesku 27 milijonov lir.



FAHAR DIBA
perziska kraljica je srediseč zanimala, kajti vitem ko to pišemo, pričakujejo rojstvo perziskega prestolonaslednika, ki ga perziskemu kralju nista mogli dati obe prejšnji ženi, od katerih se je moral ločiti, ker tako zahteva perziska ustava. Zdravnički so mnenja, da bo Farah Diba rodila krepkega otroka in brez komplikacij.



HUNTINGTON HATFORD
je znan kot skralj cigar v ZDA. Star je 88 let in že 12 let poročen z 31-letno Marjorie Steel. Sedaj njegova žena zahaja ločitev, ker da jo je ves čas avse od poroke in vsak dan varal. Kralj gospa Marjorie Steel zahteva od svojega moža esamos 16 milijard dolarjev.



HARVEY BENNETT
je skupno s svojim kolegom Markom Kamenskym potovel po Sovjetski zvezni kot ameriški turist. Sovjetske oblasti so njega in njegovega sodržavljana izgnale, ker da sta voluhana. Na tiskovni konferenci na Dunaju pa sta ameriška sturtska izjavila, da nista voluhana, pač pa zbirala snov za knjigo, ki jo nameravata pisati. Pri njiju pa so vendarle našli filme o sovjetskih vojaških objektilih.

Sedem dni v svetu

Petnajsta obletnica Združenih narodov

Ko so na bojiščih vsega sveta še armeli topovi in so se združene protifašistične sile borile proti nemškemu fašizmu in italijanskemu fašizmu, so se v San Franciscu zbrali predstavniki 51 držav na konferenci, ki je trajala od 25. aprila do 26. junija 1945. Na tej konferenci so podpisani listino Združenih narodov. Kot uradni dan ustanovitve te mednarodne organizacije pa velja 24. oktober 1945, ko so velike države in veliko število majhnih držav ratificirale ustanovno listino. Od tedaj se 24. oktober slavi kot praznik Združenih narodov.

Med države ustanovitelje spada 51 držav, ki so sodelovale na konferenci v San Franciscu in so potem podpisale v ratificirale listino. Do decembra se je število držav elanci dvignilo na 81, med letoskim zasedanjem glavne skupščine, ki se ni že zaključilo, pa je število na 99.

Letošnje proslave dneva Združenih narodov zavzemajo še poseben pomen spritovalja, da sodelujejo z zasedanjem enega najvažnejših sosednjih zasedanj glavne skupščine te organizacije. Važnost tega zasedanja je, da se je njegena prvega dejanja udeležil veliko število državnikov. Dejstvo, da so 22 delegatov osebno vodili poglavari držav ali predsedniki vladi, 50 delegatov pa zunanjih ministri ali člani ožje vlade, prica o tem, da se je preprečilo poslabšanje položaja.

Do sedaj ni mogelo še povoriti o kakih očitljivih rezultatih. Toda ne podlapijo tendenc, ki so med debato prisile do izraza, se lahko reče, da obstajajo realne možnosti, da bi se očes, kar se je do sedaj spodložilo, imelo pozitivne posledice.

Za sedaj moramo na žalost napovedati, da se odnos med Vzhodom in Zahodom ne izboljšujejo, temveč da je v zadnjem času prišlo celo do poslabšanja. Toda na drugi strani je ogromna večina držav, da se napravi zasevanje, da se nadaljuje slabljanje mednarodnega položaja, da se izboljšajo odnosi med SZ in ZDA in da se s tem ustvarijo pogoji za splošno pomirjenje. Prav tako je prišlo do izraza velika ogromna večina držav, da se OZN loti reševanja konkretnih prizadevanj, ki so predvsem kolonializem, enakopravni odnosi med državami, razorazitev in pomor za gospodarski razvoj novih neodvisnih držav in nezadostno razvoj.

Zaradi negativnega viračevanja v prvem delu zasedanja prišla do izraza možnost, da se razoraziti dejavnosti kakršni koli konkretne rezultate in prav tako gle-

de kolonializma. Kar se tiče razorazitve, je proti želi Sovjetske zvezze in nekaterih drugih držav bilo sklenjeno, da se o tem razpravlja v političnem odboru, kjer se je zadevna razprava že začela. Začel je pa ostajata do sedaj oba bloka vsak na svojem stališču in ni še znakov, da bi prislo do kakega bliženja stališč. Na splošno pa prevladuje težnja, da bi v odbor desetorice, ki naj bi nadaljeval pogajanja, vstopili ne gospodarskega v družbenega napredka vseh narodov. Začet je, da je treba uveljaviti neogibne in konstruktivne ukrepe v zvezi z nujnimi upravnimi, ki se tičajo miru na svetu in napredku, naravnemu. Poziva vse vpljenjence na mednarodno sodelovanje v korist miru in v domačem in zunanjem.

Prav to je najznačnejši činitelj v sodobnem svetu, ki odpira realne možnosti miru.

Zato je treba ob petnajstih obletnicih OZN na sodelovanju med državami, njenimi članicami, uveljaviti pa jo je treba v polni meri, tako da bi organizacija postala učinkoviti instrument za obranitev miru in za pospeševanje razvoja.

Za svet zahteva enakopravno mednarodno sodelovanje

in konkretna reševanja tistih upravnih, ki obremenjujejo mednarodno organizacijo. Glas tega sveta postaja vedno močnejši. Prav to je najznačnejši činitelj v sodobnem svetu, ki odpira realne možnosti miru.

Zato je treba ob petnajstih obletnicih OZN sodelovati, da je ta organizacija doslej kljub vsem svojim slabostim in nepopolnostim odigrala veliko vlogo v korist miru in v domačem in zunanjem.

Jen so skoraj vsi parti proti (od mišnjanega govora) republikani, liberali, demokrati. Nanka depredisti se ne upajo postavet za slovenski jezik, tudi socialist je rajšči, ne za nika kaj je reklo, jen de rajšči moci. Jen se zmiri bojim, de se bojo an dan zmisli tudi na nas, ker smo tem turni jen de bojo rekli: basta konči na ščavi Šumuniču, butemoli zol!

E. Mihec, Mihec, kaku mož si!

Sej je res, de krčijo, ma treba videt, ki je pravica! Ke, kar jest znam, nikjer ni napisano, da te plac je neke druzga ku Trst. Jen pouzd je napisano – u zakenih temi tudi u memorandumu – de Slovensci jemamo vse proti (od mišnjanega govora) republikani, liberali, demokrati. Nanka depredisti se ne upajo postavet za slovenski jezik, tudi socialist je rajšči, ne za nika kaj je reklo, jen de rajšči moci. Jen se zmiri bojim, de se bojo an dan zmisli tudi na nas, ker smo tem turni jen de bojo rekli: basta konči na ščavi Šumuniču, butemoli zol!

– Ma pikalo je pisalo, tudi, da se mogli bet proti slovenskemu govorjenju na tem placi tudi Slovenici, ki jen de be demokratični jeziki na velikem placi.

– Pej zake, orkodindjo, be mogli govoriti po tih? Smo te vre tolko let, odkar stoji ta komun, jen zdej pej de moremo govoriti po tih!

– Ma kej ne videš, kaku so vi proti, de be govorili na shodi od komunistov po slovensko? Kej nisi sišča kaščega hudiča so nardili na tisti seji do volilnega premirja jen je malo mankalo, da se niso vremi stepli. So reki, da govor po slovensku na tem placi de provokacija, da tu je svet plac, de lahko pride ven kaščen konfuzjon jen de vsega bojo kriji komunisti. Jen so skorji vsi parti proti (od mišnjanega govora) republikani, liberali, demokrati. Nanka depredisti se ne upajo postavet za slovenski jezik, tudi socialist je rajšči, ne za nika kaj je reklo, jen de rajšči moci. Jen se zmiri bojim, de se bojo an dan zmisli tudi na nas, ker smo tem turni jen de bojo rekli: basta konči na ščavi Šumuniču, butemoli zol!

– Ma, ma danes se vide vso sorte reči, ke je ne mislu. Denimo reč tisti Diego de Castro. Niemi nobeden ne more reč, de je komunist al pej, da se je produ. Ma uan je reč, da država Trst izkorišča. De dobi od Trstijanov kej jest znam ane' petinštirideset miljard na taščen jen de pride nazaj samo aneh osmivindovat. Ce reč, de cestna država ukuli sedemnajst miljard cestna dobitka.

– Videš, jen pole po še kamen demokratični kej očit, da so u Miljach kej nardili sez državnem dnarjem! Se zna, Bartolj takje take reči ne pašajo jen zato se zdej forte krege ses de Castrotom. Zato ke Baroli te be rad prakzau, de governo forte skribi za Trst jen de nas jema forte rad. Ma jest recem, da jema rad samo naše soude. Dnare je sveta vladar, dragi moj! Jen vse drugo, ke krčijo je samo za zmot ledi, de ne videjo tista, ke be mogli videt. Jen tako zaščitavajo ledi, ki govorijo drugi jezik ne bo prineslo ne dobrega glij njen. Ma če jen nič navdala ta zadna vojska, ke jen neč de raste na vade tu, kar se godi po sveti jen tudi tista štorja ses Tiram, ce reč, de so zabit kranji Francozi de bojo Slovenci u Nabrežini forte fejst jemeli, če zmagajo demokrati. Jest stavem, da be pole tudi u Nabrežini najdi kaščen plac, ke be biu svet jen se ne be smelo govor po slovensko.

– Ja, ja, magari taku ne!

Mihoc Jacec

– Jacec, jest te prosem, da govorimo vsaj zdej, dokler ne pasajo volitve, namalo bol po tih! Zatu ke nečem, da be bili pole mi kriji, če be prvi ven kaščen konfuzjon.

– Pej zake, orkodindjo, be mogli govoriti po tih? Smo te vre tolko let, odkar stoji ta komun, jen zdej pej de moremo govoriti po tih!

– Ma kej ne videš, kaku so vi proti, de be govorili na shodi od komunistov po slovensko? Kej nisi sišča kaščega hudiča so nardili na tisti seji do volilnega premirja jen je malo mankalo, da se niso vremi stepli. So reki, da govor po slovensku na tem placi de provokacija, da tu je svet plac, de lahko pride ven kaščen konfuzjon jen de vsega bojo kriji komunisti. Jen so skorji vsi parti proti (od mišnjanega govora) republikani, liberali, demokrati. Nanka depredisti se ne upajo postavet za slovenski jezik, tudi socialist je rajšči, ne za nika kaj je reklo, jen de rajšči moci. Jen se zmiri bojim, de se bojo an dan zmisli tudi na nas, ker smo tem turni jen de bojo rekli: basta konči na ščavi Šumuniču, butemoli zol!

– E. Mihec, Mihec, kaku mož si!

Sej je res, de krčijo, ma treba videt, ki je pravica! Ke, kar jest znam, nikjer ni napisano, da te plac je neke druzga ku Trst. Jen pouzd je napisano – u zakenih temi tudi u memorandumu – de Slovensci jemamo vse proti (od mišnjanega govora) republikani, liberali, demokrati. Nanka depredisti se ne upajo postavet za slovenski jezik, tudi socialist je rajšči, ne za nika kaj je reklo, jen de rajšči moci. Jen se zmiri bojim, de se bojo an dan zmisli tudi na nas, ker smo tem turni jen de bojo rekli: basta konči na ščavi Šumuniču, butemoli zol!

– Ma, ma danes se vide vso sorte reči, ke je ne mislu. Denimo reč tisti Diego de Castro. Niemi nobeden ne more reč, de je komunist al pej, da se je produ. Ma uan je reč, da država Trst izkorišča. De dobi od Trstijanov kej jest znam ane' petinštirideset miljard na taščen jen de pride nazaj samo aneh osmivindovat. Ce reč, de cestna država ukuli sedemnajst miljard cestna dobitka.

– Videš, jen pole po še kamen demokratični kej očit, da so u Miljach kej nardili sez državnem dnarjem! Se zna, Bartolj takje take reči ne pašajo jen zato se zdej forte krege ses de Castrotom. Zato ke Baroli te be rad prakzau, de governo forte skribi za Trst jen de nas jema forte rad. Ma jest recem, da jema rad samo naše soude. Dnare je sveta vladar, dragi moj! Jen vse drugo, ke krčijo je samo za zmot ledi, de ne videjo tista, ke be mogli videt. Jen tako zaščitavajo ledi, ki govorijo drugi jezik ne bo prineslo ne dobrega glij njen. Ma če jen nič navdala ta zadna vojska, ke jen neč de raste na vade tu, kar se godi po sveti jen tudi tista štorja ses Tiram, ce reč, de so zabit kranji Francozi de bojo Slovenci u Nabrežini forte fejst jemeli, če zmagajo demokrati. Jest stavem, da be pole tudi u Nabrežini najdi kaščen plac, ke be biu svet jen se ne be smelo govor po slovensko.

– Ja, ja, magari taku ne!



– Ma pikalo je pisalo, tudi, da se mogli bet proti slovenskemu govorjenju na tem placi tudi Slovenici, ki jen de be demokratični jeziki na velikem placi.

– Ja, za forte zabit jen jemaj. Tu je za zahvalo, zato ke jeh je Demokracija podpirala v tržaški komuni. Se misle: če so tabat držali z nami, morbet bojo tudi zdej. Ma ta je pej preveč debela, de be prifina mi sami bila proti samem sebi.

– Ja, ma danes se vide vso sorte reči, ke je ne mislu. Denimo reč tisti Diego de Castro. Niemi nobeden ne more reč, de je komunist al pej, da se je produ. Ma uan je reč, da država Trst izkorišča. De dobi od Trstijanov kej jest znam ane' petinštirideset miljard na taščen jen de pride nazaj samo aneh osmivindovat. Ce reč, de cestna država ukuli sedemnajst miljard cestna dobitka.

– Videš, jen pole po še kamen demokratični kej očit, da so u Miljach kej nardili sez državnem dnarjem! Se zna, Bartolj takje take reči ne pašajo jen zato se zdej forte krege ses de Castrotom. Zato ke Baroli te be rad prakzau, de governo forte skribi za Trst jen de nas jema forte rad. Ma jest recem, da jema rad samo naše soude. Dnare je sveta vladar, dragi moj! Jen vse drugo, ke krčijo je samo za zmot ledi, de ne videjo tista, ke be mogli videt. Jen tako zaščitavajo ledi, ki govorijo drugi jezik ne bo prineslo ne dobrega glij njen. Ma če jen nič navdala ta zadna vojska, ke jen neč de raste na vade tu, kar se godi po sveti jen tudi tista štorja ses Tiram, ce reč, de so zabit kranji Francozi de bojo Slovenci u Nabrežini forte fejst jemeli, če zmagajo demokrati. Jest stavem, da be pole tudi u Nabrežini najdi kaščen plac, ke be biu svet jen se ne be smelo govor po slovensko.

– Ja, ja, magari taku ne!

— da je tovarna Tomaz Kopru, ki bo začela izdelovati v koprodukciji tovarna utilitarna vozila «Citroën», dobitila vozila za 16.000 naročil. Znano je, da so se njena motorna vozila močno uveljavile tako doma, kot v inozemstvu, zato da je tudi razumljivo, da so začela dejavnosti naročila iz predelanega izdelovalca.

— da bo od zadnjih daj

oktobra pa do 15. maja prihodnjega leta zahodnoslovenska televizija oddajala vse druge petek petek u 15.00 minuti Hitlerjev zgodovino. V programu naj bi bila prikazana nacistična propagandna znameravajo v Zahodni Nemčiji prikazati Hitlerjev del v pravi luči, torej v smislu antinacistične propagande.

— da bo v prvi leti po nazivu Nahravnih skupnosti, ki so bodovali obrazili raznini kužnih bolezni in raznimi oboljami, zato je naziveno po nazivu Adenauerja, ki je bil v sami Adenauerji razmerjeno s prejšnjim letom.

— da je v LR Srbiji umiljost močno upadla. V tem letu je leta 1956 zasedla 11.1 odstotka, kar je 1958 v 9.8. in se že niza. Samo v letu 1958 je stevilno obnovljeno v 11.1, kar je pred letom 1956 do 40 odstotkov v razmerju z prejšnjim letom.

— da temu seveda pripomore tudi vedno nove in more zdravstvene ustanove, katerih število se je od leta 1956 do leta 1960 povečalo z 122 na 171, kot se včasju tudi v zdravniški kadri in štirih v podobni ustanovi, sonastopljih v bolnišnicah, sonastopljih v podobni ustanovi.

— da da zna biti kancler Adnauer, kadar hoc, tudi zato taktem. Ke je premier Ameride skozi Bonn, se je ustavil na bonnskem letalu, kjer bi se zadržal do leta 1956, zato da je pred letom 1956 seveda v dobi, ki so pred njim razstreščilo na održi nekajnili paradičnikov, ki so ga spravili v neprizeten polet.

— da je sprejet Adenauer. Tu ga sprejeti Adenauer. Tu je Nehru eden najvidnejših borce

